

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 24.

Vydána dne 31. března 1923.

Obsah: (52.—57.) 52. Nařízení, kterým se vydávají prováděcí předpisy k některým ustanovením zákona ze dne 13. července 1922, č. 251 Sb. z. a n., jímž se mění některé zákony o služebních poměrech učitelstva veřejných škol obecných a občanských. — 53. Nařízení, jímž se mění vládní nařízení ze dne 1. prosince 1921, č. 431 Sb. z. a n., k provedení zákona ze dne 22. prosince 1920, č. 676 Sb. z. a n., o způsobu zdaňování piva. — 54. Nařízení o cenách piva. — 55. Nařízení, jímž se doplňují některá ustanovení branných předpisů. — 56. Vyhláška o prozatímním dělení katastrálních parcel. — 57. Vyhláška o vysvědčeních Divčí odborné školy rodinné a živnostenské Ženského výrobního spolku v Chrudimi.

52.

Vládní nařízení
ze dne 8. března 1923,

kterým se vydávají prováděcí předpisy k některým ustanovením zákona ze dne 13. července 1922, č. 251 Sb. z. a n., jímž se mění některé zákony o služebních poměrech učitelstva veřejných škol obecných a občanských.

Vláda republiky československé nařizuje podle čl. II, V, VI a VII zákona ze dne 13. července 1922, č. 251 Sb. z. a n.:

§ 1.

Odhad a včítání naturálních požitků učitelstva do požitků peněžitých.

K čl. II zák. č. 251/1922 Sb. z. a n.

Odhad skutečné roční ceny naturálních požitků, které jednotlivým učitelům přísluší podle čl. II zák. č. 251/1922 Sb. z. a n., a vpočítávání této ceny do požitků peněžitých provede se podle těchto pravidel:

1. Odhad ceny naturálních požitků budou prováděti pro učitele veřejných škol obecných a občanských v Čechách, na Moravě a ve Slezsku místní školní rady, pro učitele státních škol na Slovensku a v Podkarpatské

Rusi a pro učitele škol, spravovaných přímo ministerstvem školství a národní osvěty podle § 2 zák. č. 292/1920 Sb. z. a n., příslušný státní inspektor školní. Odhad těmito orgány provedený přezkoumá a schválí, pokud jde o veřejné školy obecné a občanské v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, příslušný okresní školní výbor, u státních škol na Slovensku ministerstvo školství a národní osvěty, u státních škol v Podkarpatské Rusi civilní správa Podkarpatské Rusi v Užhorodě a u škol, spravovaných přímo ministerstvem školství a národní osvěty podle § 2 zák. č. 292/1920 Sb. z. a n., toto ministerstvo.

2. Skutečná roční cena naturálního bytu učitelova ustanoví se průměrnou cenou bytu téhož druhu v místě v den 1. srpna 1914, zvýšenou podle ustanovení zák. č. 130/1922 Sb. z. a n., po případě podle zákonů, které na místě tohoto zákona budou v téže věci platné po 30. dubnu 1923.

3. Cena požitku z pozemku užívaného učitelem ustanoví se průměrem ročního pachtovního, placeného za pozemek toho druhu v obci v den 1. června 1922. Úřady odhad ceny schvalující jsou povinny přihlížeti k tomu, aby odhad byl přiměřený, a to pokud třeba za pomoci příslušného finančního úřadu vyměřovacího 1. instance. Odhad ceny provéstí jest se zřetelem k zásadě, že pozemkovou daň a případné jiné veřejné dávky z užívaného pozemku nese i napříště ten, kdo byl jimi podle dosavadního stavu věci povinen. Odhadní cena požitku z pozemku budiž pro rok

1923 a každý příští rok stejným postupem přezkoušena, po případě znovu ustanovena, hledíc k průměru ročního pachtovného, placeného za pozemek toho druhu v obci v den 1. června každého roku.

4. Odhad jiných naturálních požitků učitelových (naturálních dávek, pracovních výkonů), pokud se v praxi snad takový případ vyskytne, vzhrazen je rozhodnutí ministerstva školství a národní osvěty, jemuž budiž příslušný návrh se všemi spisy instančním postupem předložen.

5. Užitek, který učitelé v jednotlivých případech berou ze školních zahrad a pokusných polí, jež slouží k účelům výchovným, nečítá se mezi naturální požitky, jichž odhadní cena má se včítati do požitků peněžitých.

Vpočtení odhadnuté roční ceny naturálního bytu učitelova, výnosu pozemku jím užívaného a j. naturálních požitků do jeho pravidelných požitků peněžitých, t. j. pravidelné srážení těchto cen z požitků, přísluší prováděti v každém případě úřadu, který poukazuje pravidelné požitky učitelovy k výplatě.

§ 2.

Normální vyučovací povinnosti pro ředitele a správce škol.

K čl. V zák. č. 251/1922 Sb. z. a n.

Normální míra vyučovací povinnosti správců škol obecných o jedné neb dvou třídách jest 24 hodin, škol o třech třídách 22 hodin, o čtyřech třídách 20 hodin, škol o pěti až sedmi třídách 18 hodin, škol, které mají více než sedm tříd, 17 hodin týdně. Normální míra vyučovací povinnosti ředitelů škol občanských (samostatných nebo spojených správou se školami obecnými) činí při třech třídách 12 hodin, při čtyřech až osmi třídách 10 hodin, při devíti a více než devíti třídách 8 hodin týdně. Mezi postupnými třídami a pobočkami nečiní se rozdíl.

Normální měrou vyučovací povinnosti správců škol (ředitelů) rozumí se vyučování učebním předmětům povinným.

§ 3.

Vpočítávání cest učitelů ustanovených při několika školách do učebné povinnosti.

K čl. VI zák. č. 251/1922 Sb. z. a n.

Článek VI zák. č. 251/1922 Sb. z. a n., týká se učitelstva všech kategorií, vyjímajíc učitele

náboženství z duchovní správy a světské učitele náboženství, jejichž nárok na cestné upraven jest zvláště v čl. IV zák. č. 251/1922 Sb. z. a n.

Všem učitelům literním, zvláštním učitelům náboženství, učitelkám ženských ručních prací (domácích nauk) a vedlejším učitelům, pověřeným vyučováním na několika školách, ustanoviti jest, pokud se tak již nestalo, některou školu za hlavní působišť. Při nové úpravě obvodu působnosti těchto učitelů dbáti jest toho, aby obvody ty byly plošně co nejmenší tak, aby se započítávání cest omezilo na míru nezbytně nutnou.

Náhrada času ztráveného cestami, která se započísti má do učebné povinnosti, ustanoví se za každou školu zvlášť tak, že se čtvrt hodiny znásobí dvojnásobným počtem kilometrů, vyjadřujícím vzdálenost školy od hlavního působišť učitelova (pokud je větší než 1.5 km) měřenou po nejkratších v létě i v zimě schůdných veřejných cestách, a součin znásobí se počtem cest týdně do školy konaných.

Počet nutných cest do školy ustanoví v každém případě státní dozorcí orgán první stolice co nejehospodárněji tak, aby učitel při jedné cestě do školy odučil na ní co největší počet hodin. Při tom však nechť se od učitele zpravidla nepožaduje denně více než 6 hodin učebných, čítajíc v to i započtenou dobu cesty. V zájmu školní mládeže a učebného předmětu, o nějž jde, budiž dbáno zásady, že se nemá témuž předmětu v téže třídě (zvláštním oddělení) vyučovati zpravidla více než jednu hodinu v jednom dni. Ručním pracím může se na středním a vyšším stupni školním vyučovati podle potřeby souvisle po 2 hodiny týž den.

§ 4.

Spolupůsobení učitelstva při vyučování na veřejných školách pokračovacích, veřejných kursech a při práci lidovýchovné.

K čl. VII zák. č. 251/1922 Sb. z. a n.

Povinnost, uložená učitelstvu tímto článkem, vztahuje se především na pokračovací školy nebo kurzy, které se zřídí podle § 11, odst. 4., zák. č. 226/1922 Sb. z. a n., a upraví se nařízením zvláštním.

Pro spolupůsobení učitelstva na živnostenských a kupeckých školách pokračovacích a na lidových školách hospodářských platí tyto zásady:

1. Správní orgány jmenovaných škol jsou povinny pečovat o to, aby získaly učitele pro své školy dohodou s učiteli, o něž jde, a mohou se obracet na orgány nadřízené učitelstvu škol obecných a občanských se žádostí o přikázání učitele toliko tehda, když všecka snaha jejich získati učitele za odměnu, na příslušné škole normálně zavedenou, zůstala marnou. Orgány učitelstvu nadřízenými jsou v tomto případě okresní výbory školní, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi a při školách spravovaných přímo ministerstvem školství a národní osvěty podle § 2 zák. č. 292/1920 Sb. z. a n., příslušní státní inspektoři školní.

2. Bude-li okresní výbor školní (státní inspektor školní) správním orgánem pokračovací školy (kursu) odůvodněnou žádostí požádán, aby přikázal učitele pokračovací školy (kursu), rozhodne se zřetelem k potřebě místní a k vyučovací povinnosti všech učitelů v místě, který učitel je povinen vyučování převzít. Při tom dbá toho, aby určený učitel byl k vyučování pokud možná náležitě způsobilý a aby nebyl, hledíc k ostatním služebním povinnostem, přetížen. Učitelé, kteří vyučují na obecných školách nebo občanských školách nad normální míru vyučovací povinnosti podle čl. V a VI zák. č. 251/1922 Sb. z. a n., zproštěni jsou povinnosti ustanovené v čl. VII téhož zákona, a to zcela, vyučují-li aspoň čtyři hodiny nad normální míru, nebo z části, vyučují-li méně než čtyři hodiny týdně nad tuto míru.

Předpisy čl. VII, odst. 2., zák. č. 251/1922 Sb. z. a n., o odměně za vyučování týkají se oněch učitelů, kterým bude podle předchozích ustanovení vyučování na pokračovacích školách (kursech) přikázáno. Při tom za způsobilé pokládati jest učitele, kteří absolvovali s prospěchem některý kurs pro vzdělání učitelstva pokračovacích škol živnostenských, obchodních nebo lidových škol hospodářských, příslušnými úřady náležitě povolený.

Spolupůsobení učitelstva při práci lidovýchovné vztahuje se především na funkci knihovníka při veřejných knihovnách obecních, zřízených podle zák. č. 430/1919 Sb. z. a n., v obcích do 2000 obyvatelů, a na důležité funkce při okresních vzdělávacích sborech a místních osvětových komisích (jako jsou funkce předsedova, jednatele, pokladníka). Převzetím jmenovaných funkcí pokládá se povinnost učitelova vyslovená v čl. VII, odst. 1., zák. č. 251/1922 Sb. z. a n., za zcela splněnou. Orgány, jimž přísluší péče o lidovýchovnou práci zákonně organisova-

nou, nechť pečují o to, aby přibraly učitele k této práci vždy především po vzájemné dohodě a nechť toliko při nezbytné žádají u příslušných okresních výborů školních (státních inspektorů školních) přikázání učitele podle čl. VII zákona. Pro rozhodování jmenovaných orgánů o těchto žádostech platí obdobně zásady platné pro přikazování učitelů na školy (kursy) pokračovací.

Při výkonu prací lidovýchovných podle předchozích ustanovení má učitel na úhradu hotových vydání, která mu při nich vzejdou, a to od orgánů, které uhrazují správní náklad příslušných lidovýchovných institucí.

Spolupůsobení při vyučování na veřejných školách pokračovacích a kursech a při práci lidovýchovné je zákonitou povinností učitelstva, ať již se koná z dobré vůle učitelovy nebo z příkazu nadřízeného úřadu. Učitelé jsou zavázáni povinnost tuto konati svědomitě stejně jako ostatní své povinnosti služební. Zanedbávání a úmyslné porušování povinnosti této může býti trestáno podle příslušných předpisů o vykonávání disciplinární moci nad učitelstvem.

§ 5.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provede je ministr školství a národní osvěty v dohodě se zúčastněnými ministry.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Hodža v. r.
Bečka v. r.	Udržal v. r.
Bechyně v. r.	Habrman v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Šrámek v. r.
Novák v. r.	Tučný v. r.
Srba v. r.	Dr. Markovič v. r.

53.

Vládní nařízení
ze dne 22. března 1923,

jimž se mění vládní nařízení ze dne 1. prosince 1921, č. 431 Sb. z. a n., k provedení zákona ze dne 22. prosince 1920, č. 676 Sb. z. a n., o způsobu zdaňování piva.

Vláda republiky Československé nařizuje podle článku III. zákona ze dne 22. prosince 1920, č. 676 Sb. z. a n.: